

Halloween part 2

Halloween part 2

Good morning everyone. Here is the Dharma Espresso for today.

Page | 1

Once upon a time in Ireland, there was a man named Jack. One day on his way home from a party, after he drank too much, he met a demon. Frightened, he tied up the demon to a tree and drew the cross on it to restrain the devil. He told the demon: "If I let you go, you will have to help me to stay out of hell." They agreed to the deal, and the man let the demon go. When he died of old age, he could not go to Heaven because of all of his sins—from excessive eating to drinking and lying. When he was falling to Hell, he remembered the deal he had made with the devil and called on it. The demon came and helped him by throwing its flame at him. The man used a turnip to store the fire and therefore, did not fall into Hell. However, he could not go to Heaven either. He wandered about and survived by the flame from the demon.

Now, the pumpkin has replaced the turnip because it is easier to carve, and pumpkin carving has become a fun activity on Halloween.

That was a beautiful Halloween story to explain the holiday. In Buddhism, we compare carving and hollowing out the pumpkin to emptying all our irrationality and prejudices to free ourselves and bring out the light of the True Mind.

On Halloween, we also put on costumes. This custom also originated from Ireland and spread from Europe to America. It has become commercialized and differs from the original form. The tradition of wearing costumes on Halloween started with the belief in demons who went door to door asking for people's blessings in return for good harvest and fortunes during harvest time. Nowadays Halloween has changed, and it is only a fun holiday.

Yesterday we asked: "If there were costumes that predict such bad characters, what could we do to improve or turn them into good ones?" It's better to think in this way:

Once a year, on Halloween, we can dress up for any role we like. We can dress like Dracula, the Pope, a Saint, Buddha, or any character that we want to. It can be a beautiful, kind character, or a horrible one. Yesterday I saw Scott wore a Donald Trump mask, very interesting. We can also wear regular clothes. We have one day to pretend to be someone else to have fun or entertain others. On Halloween, nobody makes judgments about us. We can

Halloween part 2

dress up as Ninjas, devils, outlaws, or terrible characters and no one will judge us. If we are or act like these characters in real life, people will castigate us. On Halloween, no one cares.

Page | 2

If we dress up like Buddha, or Christ, or Bodhisattvas..., many good things might come to us. In real life, if we were Buddha, or Christ, or Bodhisattva, we would be much revered. Society has a high regard for these roles, but on Halloween, they are just for fun.

In real life, there are specific roles that we need to, or will, play. What are they? They are the roles, names, and titles that we have to carry. We play these parts, but they will disappear when we die; or become meaningless when we are ill or disabled. Then we realize that they are not real, and we are only playing the roles.

There is a phrase from Shakespeare: “All the world is a stage, and all the men and women merely players...” That is such a unique and wise concept. Surely you have also recognized that we are only play acting. When the curtain draws, we will be reborn and play a new role in a new play, nothing special.

On Halloween, instead of playing a role for thirty or forty years, we play a lifetime in just a few hours. That makes Halloween special. For a day, we can be someone else. Sometimes we need to reflect on the roles we play: husband, wife, boss, servant, engineer, physician, etc.; they are only temporary. However, some parts are permanent, like being the father, mother, or children. These positions only change when we die. The roles of husband and wife can change when people divorce or separate.

Halloween makes us reflect on the temporary roles we play. It reminds us not to be arrogant if we play the role well. All the wealth and fame that we have collected through these parts will end due to a change in the situation or when we get sick or die. Think about it, for some of you when you came here from Vietnam, it was a significant change; it was the Halloween of your life. Life is ever changing as apparent in the age differences. When we were young, we played a different role than when we were older and different still when we became grandparents.

These role changes are the same as on Halloween. If we see Halloween as an occasion for us to realize the continuous alteration of the roles we play in life, then we can shift our thinking into unfolding our eternal inner light instead. This constant light is the Buddha nature, the True Mind, the infinite love of Christ, of Mother Maria, or the endless light of Allah. Thinking this way, you see that there is no need to accumulate or follow the illusory. Rather, we need to develop the truth, boundlessness, and immensity. That is why we carve the

Halloween part 2

pumpkin and let the candlelight from within radiate. The moment we wash our face and change into the Halloween costume we should wake up to the truth about the role-playing or awaken others to that reality.

Page | 3 Someone told me this: “I spend a long time washing my face and changing into the costume.” That is a good chance for us to reflect on our lives and realize that everything is like Halloween. As Shakespeare said, “this is only a stage, and each of us is a player.”

Thank you for listening. I wish you a joyful, healthy, and wakeful day!

Dharma Master Heng Chang

(Translated and transcribed by Compassionate Service Society)

Halloween part 2

Halloween - 2

Page | 4

Thưa các bác, các anh chị, có một anh chàng tên là Jack, người Ái Nhĩ Lan hồi xưa. Anh chàng này, trên đường về chơi, sau khi uống rượu, gặp con quỷ. Thấy quỷ, anh sợ quá, mới trói con quỷ lại, nhốt nó trên một cái cây, dùng meo, anh lấy tay viết chữ thập trên cây, con quỷ chạy ra không được. Khi con quỷ muốn ra, anh ra điều kiện: 'Nếu ta thả ngươi ra thì ngươi phải làm sao cho ta không bao giờ đọa địa ngục mới được nghe chưa, phải giúp ta như vậy mới được'. Con quỷ bằng lòng, anh mới thả con quỷ ra. Đến khi anh này già, chết, vì tội lỗi anh đã từng làm quá nhiều, ăn, uống rượu, nói láo, đủ thứ cả cho nên anh không được lên Thiên Đàn. Nhưng đến khi rớt xuống địa ngục, anh mới nhớ lại con quỷ. Con quỷ giúp anh. Nó nói: 'Được, như vậy ta sẽ giúp cho ngươi' bằng cách là con quỷ này mới lấy lửa của nó liệng cho anh. Anh lấy một quả turnip (tức là một quả bí gì đó) để giữ cho ngọn lửa này sáng. Vì vậy, anh không rớt vào địa ngục nhưng anh cũng không ở trong Thiên Đàn. Anh lang thang, nhờ ngọn lửa sáng của con quỷ đưa mà anh mới sống được.

Quả turnip này trở thành quả gọi là pumpkin, quả bí dễ dàng để khắc hơn. Do đó, mình có chuyện rất vui trong ngày Halloween, tức là mình khắc trái bí đó.

Chuyện đó là một cái đẹp của Halloween. Đương nhiên là tất cả cái này đều là truyền thuyết, nói để cho make sense thôi. Phật giáo thì mình đã nói rồi, mình make sense bằng cách là mình nghĩ tới chuyện khắc trái bí cũng như là mình làm cho rỗng hết tất cả những chấp trước của mình, thành kiến của mình, để cho mình tự tại. Ánh sáng của chân tâm mình nó lộ hiện ra.

Còn một chuyện rất hay nữa là nhờ Halloween, mình mặc những bộ áo quần ghê gớm vô cùng. Đó cũng là một truyền thống bắt nguồn từ bên Ái Nhĩ Lan ra, rồi từ Âu Châu truyền qua Mỹ. Tới Mỹ thì càng lúc càng khác, được thương mại hóa thì càng lúc càng không còn giống như hồi xưa nữa. Nhưng cái hay của truyền thống mặc những đồ này là hồi xưa người ta nói rằng, con quỷ tới từng nhà, sau ngày người ta có harvest, mùa màng xong, con quỷ tới xin blessings. Nếu mà cho nó đồ ăn thì nó sẽ giúp cho, đem tới chuyện mưa thuận gió hòa, đem tới những điều tốt lành, đem tới những điều may mắn (fortunes). Bây giờ thì nó trở thành một truyền thống khác hoàn toàn, mình chỉ dùng chuyện đó như là một chuyện chơi thôi.

Đặc biệt hơn nữa, hôm qua mình đặt câu hỏi, nếu có những áo quần xấu ác như vậy thì bây giờ làm sao để cải thiện cho nó trở thành tốt hơn? Thưa các bác, chuyện đó không quan trọng bằng ý nghĩ như thế này.

Trong một năm, mình có ngày Halloween là mình mặc áo quần gì cũng được, giả dạng thành một người nào mà mình thấy thích nhất hoặc là rất thích thú. Người đó có thể là Dracula,

Halloween part 2

người đó có thể là ông Pop, người đó cũng có thể là một vị thánh, một vị Phật, hoặc là bất kỳ một vị nào mà mình mong muốn. Nhìn vào có thể rất là đẹp hoặc là mặt mày rất là xấu ác. Ngày hôm qua, thầy còn thấy Scott đeo mặt nạ của ông Donald Trump tới nữa, cũng vui lắm. Hoặc là mình chỉ ăn mặc bình thường hoặc là mình làm bất kỳ cái gì. Mình có một ngày mình giả dạng một người nào đó cho mình vui hoặc là cho người khác vui. Nhưng mà sự giả dạng đó nhiều khi rất là hay bởi vì không một người nào trong ngày hôm đó có thể phê bình, phê phán (make judgment được). Những người xấu xa mà mình giả dạng, có người giả dạng thành quý, thành Ninja, thành kẻ ác, thành những người dễ sợ vô cùng, mà không một người nào phê phán cả. Sự thật trong cuộc sống của mình là nhiều khi mình đóng những vai trò đó, mình làm những chuyện xấu, làm chuyện ác và lúc nào mình cũng bị phê phán, lúc nào mình cũng bị người ta nói rằng mình là kẻ không tốt, là căn bản của xã hội v.v... Nhưng trong ngày Halloween thì không ai nói chuyện đó cả.

Nếu mình giả dạng làm Phật, làm Chúa, làm bồ tát v.v... thì mình cũng được rất nhiều chuyện vui vẻ tới với mình. Nhưng trong cuộc sống thật sự, nếu mình là Phật, là bồ tát, là Chúa v.v... thì lúc nào mình cũng được sự cung kính cả và mình tiếp tục được sự cung kính đó. Các bác thấy rõ ràng là vai trò xã hội đó lúc nào cũng được người ta tôn trọng, nhưng ở trong Halloween thì sự tôn trọng lại không có, chỉ là niềm vui thôi.

Các bác thấy không, té ra con người của mình có những góc độ mà mình phải đóng, góc độ mình sẽ đóng. Góc độ mình sẽ đóng tức là gì? - tức là những vai trò, tên tuổi, type người mà mình phải có. Mình đóng xong rồi, có một ngày đẹp trời nào đó, khi mình chết thì nó sẽ biến mất. Hoặc là khi mình bệnh liệt giường, liệt chiếu thì mình sẽ thấy là danh hiệu đó chẳng có cái gì, vai trò mình đóng cũng chẳng có gì là thiệt cả, mình chỉ đóng vai trò đó thôi.

Ông Shakespeare nói rất hay, ông nói cả thế giới chỉ là một cái stage, tức là một cái khán đài và mỗi người chỉ là một diễn viên mà thôi. Đó là một điều độc đáo nhất, trí tuệ vô cùng của ông Shakespeare. Ông Shakespeare đã nói rõ ràng, và các bác cũng đã thấy rõ ràng, mình chỉ đóng diễn trò thôi, và khi mà mình đóng xong, tuồng hạ xuống thì mình lại tiếp tục đầu thai và diễn một tuồng mới thôi chứ không có gì đặc biệt cả.

Nhưng mà trong ngày Halloween, thay vì mình diễn tuồng ba, bốn chục năm, một trăm năm thì bây giờ mình diễn trong vài giờ đồng hồ. Mình đem cả trăm năm và chết một ngày. Mình đem cả cuộc đời mình diễn trong vài giờ thôi.

Đó là điều rất đặc biệt của ngày Halloween, Halloween là một ngày mà chúng ta có thể diễn (diễn tức là đóng vai người này người khác). Nhiều khi mình phải nhìn lại vai trò mình đóng một chút. Nhiều khi mình đóng vai trò người vợ, người chồng, nhiều khi mình đóng vai trò người boss (chủ), người tớ, người làm kỹ sư này, làm bác sĩ kia, làm cái này cái nọ v.v... và mình thấy tất cả chỉ là một thời gian giả tạm mà thôi. Nhưng cũng có những vai trò không bao giờ thay đổi, đó là vai trò làm cha, làm mẹ, làm con, làm cái. (Bón?) Những vai trò đó

Halloween part 2

không thay đổi. Không thể nào cha mẹ, con cái có thể thay đổi, chỉ thay đổi lúc nào mình chết mà thôi, để kiếp sau sẽ thay đổi, nhưng lúc nào còn sống thì vẫn là vai trò là cha, là mẹ, là con, là cái. Vợ chồng có thể thay đổi vai trò ở nửa đường. Sự thay đổi đó gọi là ly dị, hoặc là ở riêng.

Page | 6

Lễ Halloween này làm cho mình suy nghĩ rất nhiều về vai trò mình đóng, đóng rất là ngắn hạn, bất kỳ đóng kiểu gì cũng vậy cả. Nó làm cho mình nhớ rằng mình không nên kiêu ngạo về vai trò mình đóng quá hay, mình không nên kiêu ngạo về những gì mình tích lũy trong vai trò mình đóng, tiền bạc, tài sản, danh vọng v.v...những cái mình tích lũy đó mình đừng nghĩ là nó thiệt vì sẽ có một ngày nó sẽ chấm dứt. Có khi nó chấm dứt trong cơn bệnh, có khi nó chấm dứt khi mình nhắm mắt lại, nhưng cũng có khi nó chấm dứt khi tình thế đảo lộn. Các bác nghĩ đi, có những bác, khi ở đất nước Việt gia đình của mình như thế nào, khi mình qua một nước khác sống định cư, các bác thấy rõ ràng là cả một sự thay đổi, cả một cái Halloween của đời của mình đấy. Rõ ràng, bao nhiêu chuyện không ngừng thay đổi. Những chuyện thay đổi ở tuổi tác. Lúc mình trẻ mình đóng vai trò đó, đến lúc mình già mình đóng vai trò khác, khi thành bà ngoại, bà nội, mình càng đóng vai trò khác nữa.

Thưa các bác, sự thay đổi của vai trò chính là sự thay đổi của Halloween thôi. Nếu mình hiểu Halloween chính là cách để mình nhận thức được sự thay đổi không ngừng của vai trò, thì bây giờ mình mới có một cái suy nghĩ khác nữa. Mình phải suy nghĩ là mình hãy khai mở ánh sáng không bao giờ thay đổi trong cõi lòng của mình. Ánh sáng không thay đổi đó gọi là Phật tánh, gọi là chân tánh, gọi là ánh sáng bản tánh của Chúa, tình thương vô biên của Chúa, tình thương không ngừng lan tỏa của đức Mẹ, là đặc tánh lúc nào cũng sáng của thánh Allah. Nếu bác nghĩ như vậy thì bác mới thấy rõ ràng là nhiều khi cuộc sống của mình là không nên tích tụ cái giả, đi theo cái giả mà mình nên làm sao phát triển cái thật, phát triển cái vô biên, vô giới hạn đó. Đó chính là trong động tác mình khắc trái bí, bỏ cây đèn sáp để cho nó sáng tỏa. Chính là trong động tác mình đi rửa mặt của mình, đổi cái áo Halloween vào. Chính là trong những lúc đó là những lúc mà mình phải giác ngộ hay là có cơ hội giác ngộ kẻ khác.

Có người nói với thầy: 'tôi mất rất nhiều thời gian để lau mặt, để thay đổi áo'. Nhưng đó chính là những cơ hội để cho mình giác ngộ, những lúc để mình nhìn lại cuộc đời chính mình và giác ngộ, thấy rõ ràng tất cả đều là một cái Halloween. Như ông Shakespeare nói, đây chỉ là một cái khán đài và chúng ta, mỗi người đều là những diễn viên mà thôi.

Cám ơn các bác đã lắng nghe và chúc các bác một ngày vui, khỏe và tinh.

Thầy Hằng Trường thuyết giảng

Nhóm Đánh Máy và Phiên Dịch Hội Từ Bi Phụng Sự thực hiện.

Halloween part 2

Page | 7